

Tekstmateriale af Aleister Crowley

LIBER LXI vel CAUSA
A.!. A.!.
DEN PRÆLIMINÆRE LEKTION DER
INDEHOLDER HISTORIELEKTIONEN
Publikation i Klasse D
oversat af Frater G.C.L.O.

DEN PRÆLIMINÆRE LEKTION

I Initiatorens Navn, Amen.

1. I begyndelsen var Indvielse. Kødet fik intet udbytte; sindet fik intet udbytte; det som er ukendt for dig og over dem, mens det er fast baseret på deres ligevægt, giver liv.
2. I alle religiøse systemer findes der et Indvielsessystem, der kan defineres som den proces, hvor igennem mennesket kommer til at lære om den ukendte Krone.
3. Selvom ingen kan meddele hverken kundskaben eller kraften der skal til for at opnå det, som vi kan kalde det Store Arbejde, er det dog alligevel muligt for indviede, at vejlede andre.
4. Ethvert menneske må overvinde sine egne forhindringer, afsløre sine egne illusioner. Dog kan andre hjælpe ham til at gøre begge dele og de kan gøre ham istand til, at undgå mange af de falske veje der ikke fører videre, og som frister den uindviede pilgrims trætte fødder. Endvidere kan de sikre, at han testes og prøves på den rigtige måde, for der er mange der forestiller sig at de er Mestre, som ikke engang er begyndt at betræde Tjenestens Vej som leder dertil.
5. Nu er det Store Arbejde ét, og Indvielsen er én, og Belønningen er én, uanset hvor forskellige symbolerne er, hvori det Uudsigelige er klædt.
6. Hør således historien bag det system som denne lektion giver dig muligheden for at undersøge.
Hør efter, beder vi dig, med opmærksomhed: for kun én gang banker den Store Orden på nogen som helst dør.
Hvem end som kender ét medlem af denne Orden som sådan, kan aldrig kende et andet, indtil han selv har opnået herredømme.
Her, derfor, tager vi ophold, således at du med grundighed kan ransage dig selv, og overveje om du er rede til, at tage et uigenkaldeligt skridt.
For oplæsningen af det som følger, bliver Nedskrevet.

HISTORIELEKTIONEN

7. For nogle år siden blev en del ciffermanuskripter opdaget og decifreret af nogle studenter. De tiltrak sig megen opmærksomhed, eftersom de hævdede, at stamme fra Rosenkreutzerne. Du kan sagtens forstå, at rigtigheden i dette krav ikke betyder noget, siden sådan litteratur bedømmes udfra sig selv, ikke fra dens navnkundige oprindelse.
8. Blandt manuskripterne var der et som gav adressen på en person i Tyskland, som for os er kendt som S.D.A. Dem som opdagede cifferet, skrev til S.D.A. og i overensstemmelse med de modtagne instrukser, grundlagdes en Orden som arbejdede på en halv-hemmelig måde.
9. Efter nogen tid døde S.D.A.: videre forespørgsel om hjælp blev mødt med et fast afslag fra S.D.A.'s kollegaer. En af dem skrev, at S.D.A.'s plan altid havde været betragtet med modstand. Men siden den absolutte regel blandt adepterne er aldrig at blande sig i en anden persons dømmekraft, hvem så end det er - hvor meget mere så ikke en blandt dem

selv, og en så højt anset! - afstod de fra åben modstand. Adepten som skrev til dem tilføjede, at Ordenen allerede besad så megen kundskab, at det burde sætte den eller dens medlemmer istand til, at formulere et magisk led med adepterne.

10. Kort efter dette fortalte én som kaldes S.R.M.D. at han havde formuleret sådan et led og at han selv og to andre skulle lede Ordenen. Nye og reviderede ritualer blev udgivet og frisk kundskab vældede ud i strømme.

11. Vi må passere hen over de ulykkelige gøglerier som karakteriserede den næste periode. Det har vist sig helt umuligt at belyse de komplekse fakta.

Vi stiller os derfor tilfredse med at observere, at den ene af hans to kollegaers død og svagheden fra den anden, sikrede S.R.M.D. den eneste autoritet. Ritualerne blev forarbejdet, omend nok så belærte, til vidtløftigt og pretentiøst nonsens: kundskaben viste sig værdiløs, selv hvor den var korrekt: for det er nytteløst at perler, selvom de er nok så klare og værdifulde, gives til svinene.

Prøvelserne gjordes foragtelige, siden det var umuligt for nogen at fejle deri. Uværdige kandidater fik adgang for ingen bedre grund end deres verdslige fremgang.

Kort sagt, Ordenen fejlede i at indvie.

12. Skandale rejste sig og skisme sammen med den.

13. I 1900 var der P., en broder, der instituerede en streng prøve fra S.R.M.D. på den ene side og Ordenen på den anden.

14. Han opdagede at S.R.M.D., på trods af at være en akademiker af nogen evne og en magiker med utrolige kræfter, aldrig havde opnået fuldstændig indvielse: og endvidere var han faldet fra sin oprindelige position, derved, at han uklogt havde tiltrukket onde kræfter som var for store og skrækkelige til, at han kunne vedstå dem.

Ordenens krav om, at de sande adepter sad på ledelsen, blev med sikkerhed modbevist.

15. I Ordenen, med to sikre undtagelser og to tvivlsomme, fandt han ingen personer rede til nogen form for indvielse.

16. Ved sin finurlige visdom ødelagde han derfor Ordenen og dens leder.

17. Eftersom han ikke selv var en fuldkommen adept, blev han drevet af Ånden ind i Vildniset, hvor han opholdt sig i seks år, mens han ved fornuftens lys studerede de hellige bøger og hemmelige indvielsessystemer fra alle lande og tidsaldre.

18. Endeligt blev der givet ham en vis ophøjet grad hvorved mennesket bliver mester af kundskab og intelligens, og ikke længere er deres slave. Han forstod ufuldkommenheden i videnskab, filosofi og religion; og afslørede den selv-modsigende natur i det tænkende fakultet.

19. Ved tilbagekomsten til England, lagde han ydmygt sine resultater for fødderne af en vis adept D.D.S., som bød ham velkommen som en broder og gav ham adgang til den grad han så hårdt havde vundet.

20. Derefter gik de to adepter sammen og sagde: Kan det ikke være skrevet, at besværet skal forkortes? Derfor påtog de sig, at etablere en ny Orden der skulle være fri for den forriges fejl og svindel.

21. Uden Autoritet kunne de ikke gøre dette, ophøjet i rang som de var blandt adepter. De påtog sig at forberede alle ting, store og små, hen imod den dag, da Autoritet skulle modtages fra dem, siden de ikke vidste hvor de skulle søge efter højere adepter end dem selv, men vidste at den rigtige måde, at tiltrække deres opmærksomhed på, var ved at balancere symbolerne. Templet må bygges før Guden kan bo i det.

22. Efter ordre fra D.D.S. forberedte P. derfor alle ting ved sin hemmelige videnskab og visdom, og valgte kun de symboler som var almindelige i alle systemer og afviste strengt alle navne og ord som måtte forventes at indeholde nogen som helst religiøs eller metafysisk teori. At gøre dette fuldstændigt fandtes umuligt, siden alle sprog har en

historie og brugen af (for eksempel) ordet "ånd" indeholder den Skolastiske Filosofi og Hinduistiske og Taoistiske teorier omkring menneskets åndedræt. Så det var besværligt at undgå uønsket fordomsfuldhed ved at anvende ordene "orden", "cirkel", "kapitel", "samfund" eller andre der kendetegner en gruppe af indviede.

23. Med vilje tog han derfor tilflugt i vaghed. Ikke for at skjule sandheden for Neophyten, men for at advare ham imod at lægge værdi i det uvæsentlige. Hører kandidaten derfor navnet på en Gud, så lad ham ikke hurtigt antage at det hentyder til nogen kendt Gud, men kun til den Gud som er kendt for ham selv.

Eller skulle ritualet anvende ord (uanset hvor vage) som implicerer Ægyptisk, Taoistisk, Buddhistisk, Indisk, Persisk, Græsk, Jødisk, Kristen eller Muslimsk filosofi, så lad ham tænke over, at det er en defekt i sproget; den litterære begrænsning og ikke en åndelig fordom fra manden P.

24. Specielt skal han vogte sig mod at finde specielle sekteriske symboler i sin mesters belæring og at drage følgeslutninger fra det kendte til det ukendte, som helt sikkert vil friste ham.

Vi anstrenger os oprigtigt, kære broder, på at du aldrig må ledes bort for at forsvinde på dette punkt; for derpå har mange hellige og retfærdige mænd lidt skibbrud. På grund af dette har alle synlige systemer mistet visdommens kerne.

Vi har søgt at afsløre Arcanum; vi har kun profaneret den.

25. Da P. havde forberedt alle ting med bittert arbejde og under vejledning fra D.D.S. (selv som hånden skriver, mens det bevidste sind, selvom det intet ved om de detaljerede bevægelser, hylder eller ikke kan lide det færdige arbejde) var der en vis tid til hvile, hvor jorden lå brak.

26. Imens hengav adepterne sig travlt til det Store Arbejde.

27. Da tiden var inde, selv som et blomstrende træ der bærer frugt i dets årstid, endte al denne smerte og adepterne og deres frænder opnåede belønningen de havde søgt efter - de skulle gives adgang til den Evige og Usynlige Orden der ikke har noget navn blandt mennesker.

28. De som derfor, med smilende ansigter, havde forladt deres hjem, deres ejendele, deres koner, deres børn, for at udføre det Store Arbejde, kunne med rolig og fast korrekthed forlade selv det Store Arbejde: for dette er alkymisternes sidste og største projektion.

29. Således rejste en V.V.V.V.V. sig, en ophøjet adept af graden Tempel Mester (eller så meget afslørede Han for Fri Adepten) og Hans tale er indskrevet i de Hellige Skrifter.

30. Sådanne er Liber Legis, Liber Cordis Cinti Serpente, Liber Liberi vel Lapidis Lazuli og sådanne andre hvis eksistens en dag må blive afsløret for dig. Pas på at du ikke tolker dem i Lyset eller i mørket, for kun i L.V.X. kan de forstås.

31. Han gav også D.D.S., O.M. og en anden, Autoriteten over Triaden, som efter tur har delegeret den til andre, og de videre, så Sammenslutningen af Indviede må være fuldkommen, selv fra Kronen til Kongeriget og hinsides.

32. For Fuldkommenhed hviler ikke på Tinderne, eller i Fundamenterne, men i den ordnede Harmoni af en med alt.